

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΙΑ' — 31 Δεκεμβρίου 1914. — ΤΕΥΧΟΣ Δ'.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Ἐν τῷ κώδικι Urbini. 134 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ, γεγραμμένῳ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα, εὔρηται ἐν φ. 121^β-122^α τὰ ἐξῆς ἀνέκδοτα ἐπιγράμματα. Οἱ αὐξοντες ἀριθμοὶ προστεθήσαν ὑπ' ἐμοῦ.

1.

φ. 121^β Ἔτερα λαμβεῖα δίστιχα εἰς ἐρωμένην.

Ἐἴ μοι προσῆν τὸ στέρνον εὐρὺ καὶ μέγα,
ζώσης ἂν ὤφθῃ τύμβος ἧς ὄρω κόρης.

Εἰς λουτρὸν ἦλθον, καὶ συναντήσαντά σοι
θέρμη προσυπήνητησε πρὶν λουτρὸν δῶναι.

5 Ποθῶ τὰ κάλλη τὰ προσόντα σοι, κόρη,
τὸ δ' ὄμμα μισῶ, πρὸς με μὴ βλέπειν θέλον.

Πῶς οὐ φθονήσω καὶ ποτηρίῳ τύχης,
τῶν χειλέων ψαύοντι τῶν ῥοδοχρόων;

10 Ῥόδου σταλαγμὸν δῶρον ἐξέπεμψά σοι
ὡς ἂν διπλὴν κτήσαιο τὴν εὐωδίαν.

Τί μὴ ποθεῖς ποθοῦντα; Θεῦ' τύφου γέμεις.
ἽΩ γήρας, ἔλθέ' τὴν ταπείνωσιν δίδου.

9. Ῥόδου ἐκ Ῥόδου

Ἐς αὐριὸν με κατιδεῖν ἀεὶ λέγεις.
Γηροῦς, παρέρχῃ, παῦε τὰς ὑποσχέσεις.

15 Ὡς μαλθακὸν φέλιγμα καὶ πᾶν σου μέλος.
Σοὶ καρδίᾳ δὲ μόνῃ πετρώδους ἔφγῃ.

2.

Ἐπίγραμμα εἰς μῆλον.

Δέχου τὸ μῆλον καὶ νόει τίς τυγχάνεις·
ἐν ταῖς ἀπώραις μῆλον ἔκκριτον μάθε,
πλὴν ἀλλὰ καὶ μάρανσις αὐτῇ συντρέχει.

Ἐν γούν γυναιξὶ καὶ σὺ μῆλον εὐρέθης
ῥαίων, ἐξέρυθρον, εὐῶδες, μέγα.

Πρὶν οὖν μαρανθῆς, σοῦ μετασχεῖν μοι δίδου.

3.

Εἰς κόριν.

Τρεῖς εἰσὶν αἱ Χάριτες, ἀλλὰ σὺ μία
ταῖς τρισὶ ταύταις ἐξεγεννήθης, κόριν,
ὅπως ἔχωσιν αἱ Χάριτες καὶ Χάριν.

4.

Εἰς γυναῖκα λουομένην ἐν ποταμῷ.

Ζηλοῖς, ποταμῆ, τὸν θαλάττιον τόκον
τῆς ποντογενοῦς, ὡς εἶκε, Παφίης
καὶ ναμάτων σου γλυκέων ἀειρρόων
ἀλλήν ἀνιστᾶς Κύπριν ῥαίαν κόριν.

5.

Εἰς Ἔρωτα.

Ἔρωσ σκυλεύσας καὶ διαρπάσας ἄμα
ἐξ οὐρανῶν πρὶν καὶ θεῶν συνεδρίου

6 α

1, 16. δὲ μόνῃ δὲ 2, 1. τίς 3, 1 εἰοῖν 3, 3 ἔχωσι 4 ἔιν τῇ ἐπι-
γραφῇ γυναῖκαν 4, 1. τόκον ἀποθεῖν τῆς λέξεως ὅσον διαρπάσας τῆς 4, 4 ῥαίαν

τοῦ Ληϊτοῖδου τόξον, ἄρκος [καὶ] κράνος,
 Ἡρακλῆος βόπλον, Ἑρμοῦ βλαυσίον,
 5 σεισίχθονος δὲ τὸ τρικάρχαρον ἔδρου
 καὶ τὸν κερκινόν τῶ Διὸς τὸν παμφάγον
 ἄνοπλος ἡμῖν μάχεται τοῖς ἀθλοῖς.
 Οὐ μέμφεις εἶκειν καὶ τὸν αὐχένα κλίνειν
 τῷ καὶ θεοῦς δείξαντι συγκεκυφότας.

6.

Εἰς Δάφνην κοπτομένην ἀξίνην.

*Απολλῶν, ἀπόλωλας. Οὐ βλέπεις ὅπως
 *Ἄρτης βιάζει τὴν ἐρωμένην Δάφνην
 καὶ ζηλότυπος εἰς ἔρωτα δεικνύη;

7.

Εἰς φιληθείσαν.

*Ἄν ὕδριν ἴγγῃ τὸν φιλήματος κτύπον,
 οὕτω τὸν ὕδρισαντα νῦν ἀνθυδρίσαις.

8.

Εἰς δακτύλιον ἔχοντα καὶ Σωφροσύνην καὶ *Ἐρωτα.

*Ἐρως φονουργεῖ, Σωφροσύνη κτιννύει.
 Ζυγοςστατοῦμαι τοῖν δυοῖν τούτοις μέσον.
 *Ἐρως γὰρ αὐτὴν Φαιδραν ὀλλύει πάλαι
 ναί· καὶ τὸν Ἰππόλυτον ἐξάγει βίου
 ὁ στερκτὸς αὐτῷ σωφρονέστατος τρόπος.

9.

Εἰς τὸν Ἄλφειόν.

*Ροὸν ἄδροχον κατεῖδον ὕδατος μέσον.
 *Ἐρως ξενουργεῖ τοῦ τεραστίου σθένους.

5,3. καὶ προσέθηκα 6,4. Τὸ β τοῦ βλαυσίον κατὰ διόρθωσιν ἐκ 1 4,6. σεισίχθονος

10.

φ. 122^α Εἰς παιδα εὐειδῆ ἀσυντηρήτως προκύπτουσιν.

Ὅμοιός ἐστι βότρυς τῆς ἀγαθῆς ἀμπέλου.
 Οὐκοῦν δραστὴς ἐστὶ τοῖς ὄδοιπόροις.
 Ἐπὶ δὲ καὶ πέπειρος ὄφθῃ τῷ χρόνῳ,
 τὸ θρηγγίον στή, καὶ πολὺς κύκλω σκόλεψ.

11.

Εἰς κλίην δάφνινον.

Φαίβου φυγοῦσα λέκτρα κείμαι νῦν λέχος
 ἠνιτοῖς ἐρασταῖς, οὐκ Ἀπόλλωνος μόνου.

12.

Εἰς Ἀθηναῖον μῆλον βαστάζουσιν.

Τὴν Κύπριν ἀφόρητα λυπεῖς, παρθένε,
 τὸ δῶρον ἀρπάσασα τῆς δίκης δίχα.
 Αὐτὴν γάρ, οὐ μὲν Ἦραν οὐδὲ Παλλάδα
 καλὴν ἐδογματίσεν ὁ κριτῆς Πάρις
 ὅ καὶ ὄψεσθε ἐκρινε ταύτης ἀξίαν.
 Ἄρκει μάχη προβάσα τῷ μῆλῳ μία.

13.

Εἰς Ἑλένην εὐειδῆ δοκοῦσαν.

Ἄν τὴν Ἑλένην καὶ συναίμους τοὺς δύο
 ὁ Ζεὺς ἐκεῖνος ἐξαμειφθεὶς εἰς κύκνον
 παῖδας καλοὺς ἔτεξεν ἐκ Λήδας πάλαι,
 κόραξ συνελθὼν, ὡς δοκῶ, τῇ μητρὶ σου
 ὅ σὲ τὴν καλὴν ἔτεξεν, ὡς αὐτὴ λέγεις,
 ἄλλην Ἐρινῶν οὔσαν, ὡς ἐγὼ λέγω.

12.1. κύπριν 12.5. ἐκρινεν 12.6. μία ἐκ τοῦ λίαν 13.2. ἐξαμειφθεὶς 13.6. Ἐρινῶν

14.

Εἰς Ἀπόλλωνα ἐν ὑακινθίνῳ λίθῳ ὄντα.

Ἐκ συμπλοκῆς σε, Φοῖβε, τέρπειν οὐκ ἔχων
θέλγει φίλος παῖς ἐξ ὁμωνόμου λίθου.

15.

Εἰς κόρην ἐξωγραφημένην.

Ἐμφορος ἦ παῖς· ἂν δὲ μὴ λαλεῖν ἔχη,
τὰ χρώματα σφάλλουσιν, οὐχ ὁ τεχνίτης.
Σώζοιο, γραφεύ, ἔμπνοον γράψας κόρην
ὡς μὴ Προμηθεὺς βρενθύηται καὶ πάλιν.

16.

Εἰς καλλίφωνον τεθνηκυῖαν.

Φεῦ ἀλλὰ καὶ σὲ νῦν θανοῦσαν, παρθένε,
μνηστῆρες ἀθρήνησαν ἐκ πόθου πόσοι
τὴν οὐδενὸς μὲν, ἀλλ' ἐκάστῳ τῶν ξένων
ὡς ἰδίᾳ μάλιστα τεθρηνημένην.

ὁ Χορὸς δ' ἐπεστέναξε Μουσῶν ἐγγέα.

Τὴν γὰρ δεκάτην Μουσῶν οὐ βλέπουσί σε
ὁμοῦ μετ' αὐτῶν συγχορευτρίαν κόρην
καὶ θεσμὸν ὠρίσαντο συμφώνως ἕνα
μὴ Πιερίαν, ἀλλὰ σὸν στέγειν τάφον.

10 Ἥ γὰρ βροτοῖς ἐν ζῶσι πρὶν δεδειγμένη
ἔφος ἀστῆρ παμφαῆς, σελασφόρος
ὡς Ἐσπερος νῦν ἐν νεκροῖς λάμπεις κάτω.

17.

Εἰς γραῦν.

Μὴ βράπτε τὰ πρόσωπα μηδ' ἀναχρίου,

14. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ὄντι 15,2. τεχνίτης ἐκ τοῦ τεχνήτης

16,5. μου·

σῶν θ' 16,6. ε^{-ην} 16,7. συγχορευτρίαν 17,1. μηδ'

μή τὴν κεφαλὴν καὶ κεφαλῆς τὰς τρίχας,
 Οὐ γὰρ τὸ γήρας ἐξαμείψειν ἰσχύσεις,
 οὐ τὰς παρειῶν ἐκτανύσεις ῥυτίδας.

5 Ἦ πῶς ποτε, γράυ, μήτερ ἄλλων μητέρων,
 δράσει τὸ φύκος τὴν Ἐκάδην Ἑλένην;

Ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων τούτων προστίθενται εἰς τὰ ἐλληνικά
 λεξικά αἱ λέξεις *τρικάρχαρος* (5, 5) καὶ *ξενουργός* (9, 2).

Ἐν δὲ τῷ κώδικι Phil. gr. CX τῆς ἐν Βιέννῃ Αὐτοκρατορικῆς
 βιβλιοθήκης περιλαμβάνεται ἐν φ. 515⁶ τὸ «Ἐπίγραμμα εἰς
 βοῦν καὶ τράγυν ἐπὶ πίνακος ἀργυροῦ ἐγκεκολλημένου[ς]»
 τὸ ἐκδεδωμένον ἐν τῇ Παλατινῇ ἀνθολογίᾳ (Appendix epigram-
 matum ἀρ. 311). Μόνη διαφορὰ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως εὐρίσκεται,
 ὅτι ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ ὁ Βιενναῖος κώδιξ ἀντὶ οὐχὶ ἔγει κα-
 κῶς οὐ.